

«HRVATSKO PRAVO»

Prve stranačke online novine u Republici Hrvatskoj

www.hrvatsko-pravo.hr
www.hrvatsko-pravo.com

30. studenoga 2006.

**NOVI PRILOZI ZA SUMNJU U RATNE ZLOČINE
BIVŠE JUGOSLAVENSKE PREDSJEDNICE VLADE
MILKE PLANINC KOJA SPOKOJNO ŽIVI U
SREDIŠTU ZAGREBA - POKOLJ NA KOČEVSKOM
ROGU PREŽIVIO OTAC SADAŠNJEG
PREDSJEDNIKA VLADE ANTE SANADER!**

Nedavno je «Hrvatski centar za istraživanje zločina komunizma» putem kaznene prijave zatražio pokretanje istrage nad mogućim osumnjičenicima za jedan od najtežih ratnih zločina koji se je ikada dogodio u ovom dijelu Europe, za pokolj zarobljenih časnika, vojnika i civilnog stanovništva u svibnju mjesecu 1945. godine u šumi Kočevski Rog i drugim stratištima u Sloveniji. Odmah valja istaknuti da u današnjoj hrvatskoj vladajućoj kasti nema nikakve ili gotovo nikakve volje za istraživanjem komunističkih pokolja a pogotovo ne ovakvih, jer njihove žrtve nadmašuju najpoznatiji pokolj nakon pada Berlinskog zida, u Srebrenici, za njamanje 30 puta. Osim toga, neki od današnjih visokih državnih i stranačkih dužnosnika izravno potječu iz obitelji čiji su članovi naredili ili su suizvršioi ovih stravičnih pokolja. Zato nam sa najviših državnih mjesta neprekidno trube bezglavnici i vrhovnici o fašističkim zločinima, ne spominjući nijednom riječju svoju zločinačku sliku u ogledalu, kada su sa Titovim partijskim knjižicima zagovarali i odobravali najmonstruoznije zločine ne radi osвете nego ponajprije radi uspostave i održavanja krvave titoističke strahovlade, kakve se nije postidio niti tovarišč Staljin.

Nedavno preminuli komunistički i velikosrpski krvnik Simo Dubajić, kome su posthumno u Beogradu objavili uspomene «Od Kistanja do Kočevskog Roga», u kojima s jedne strane izražava kajanje a onda opet veliča strašan ratni zločin čiji je bio sudionik i organizator na Kočevskom Rogu, objavio je još 1990. godine kao jedan od Miloševićevih velikosrpskih odmetnika u Hrvatskoj, da je zajedno sa Maksom Baćom i Milkom Planinc, Ivanom Maćekom i Jovom Kapičićem predvodio posebno izdvojene odrede jedanaeste dalmatinske (biokovske) brigade, koji su nekoliko noći od 25.

svibnja pa nadalje danonoćno na najokrutniji način bez istrage, obrane, suda ili makar saslušanja poubijali najmanje 30 tisuća ljudi na Kočevskom rogu. Dubajić, prekaljeni ratni zločinac kasnije se je kajao da je pobio i četnike a za hrvatske zarobljenike je tvrdio da se radi o starozavjetnoj pravdi –oko za oko, zub za zub!

Sime Dubajića više nema ali su još uvijek živi i to, zamislite, u Lijepoj našoj, neki od glavnih naredbodavaca i organizatora tog svirepog pokolja što su ga proveli u nedjelo pripadnici «slavne» 11. dalmatinske brigade, a koji su bili toliko kratkovidni, pa su nekoliko godine prije raspada srbokomunističke Titoslavije, u čije ime su te zločine izvršili, izdali obimnu dokumentaciju o svojem zločinačkom podvigu sa mnogobrojnim slikama i tisućama imena i prezimena, od kojih su neki baš iz skupine krvavih koljača sa Kočevskog roga.

U njihovim dokumentima stoji zapisano:

- - u štab 11. dalmatinske brigade su stigli zamjenik načelnika operativnog odjeljenja armije major Simo Dubajić, iz tenkovske brigade major Geco Bogdanović, dok je naknadno stigao pukovnik Boško Šiljegović, komesar 4. armije i preuzeo komandu nad odredom...
- - Korušku grupu su činili 3. i 4. bataljon. Na marš je krenula rano ujutro 9 maja. Na čelu kolone kretao se 4. bataljon (komandant Mišo Martinac i komesar Milan Rako) a za njim 3. bataljon, komandant Jako Raos i komesar Ljubo Barbarić. Grupom je komandovao major Dubajić i neprekidno se nalazio u prethodnici...
- - obavještajni oficir brigade, poručnik Ljubo Periša s izviđačkom grupom kretao se u pravcu Velikovca i po povratku izvjestio da jake kolone neprijatelja iz tog pravca kreću prema Celovcu...
- - u razgovorima na Kalvariji zajedno sa Dubajićem bili su Milan Rako, komesar 4. bataljona, Nikola Janjić, zamjenik komesara čete iz 4. bataljona, Srećko Freundlich (otac Maje Freundlich, visoke dužnosnice HDZ-a i protukandidatkinje premijeru Ivi Sanaderu), sekretar u štabu 4. bataljona, koji je tada bio tumač u komandi motomehanizovanog odreda...
- - za izvođenje «posla» trebalo je uspostaviti usku suradnju sa britanskom okupacionom upravom. Nju su uspostavili Simo Dubajić i brigadni obavještajac Ljubo Periša...
- - u međuvremenu prikupljeno je željezničko osoblje i tako je proradio najkraći put iz Koruške prema Jesenicama i Ljubljani kuda će narednih dana danonoćno proticati zaplijenjena ratna tehnika i zarobljenici prema Jesenicama i Ljubljani...
- - i pored toga što Britanci od vremena do vremena prave teškoće našim jedinicama, ali istovremeno ponekad izlaze na ruku zahtjevima naših komandi, tako su pored ranije navedenih pružanja pomoći, danas saopćili, da će našim jedinicama predati OKO 32 000 ZAROBLJENIKA. Predaja će se obavljati u Podrošci svakog dana, s tim da će dnevno izručiti 2000 – 3000 zarobljenika. Za ovu svrhu pukovnik Šiljegović je odredio posebnu grupu vojnika iz 3. bataljona...

. naše jedinice 22. maja napuštaju Korušku. štab 26. divizije depešom je naredio brigadi da krene u pravcu Tržiča (Monfalcone) i da se smjesti u Kostanjevcu na Krasu. Evakuacija ratnog plijena i prijem zarobljenika obavlja se kao i ranijih dana. Tokom 23, 24 i 25. maja prebacivanje jedinica i ratnog plijena teklo je neprekidno s tim što je u toku 24. i 25. maja u Področici 2. četa 2. bataljona obezbjeđivala preuzimanje (čitaj: odvođenje na klaonicu na Kočevski rog) ratnih zarobljenika od Britanaca. Brigada vrši pripreme za odlazak u sastav svoje divizije a 24. maja u 9,30 sati dobija depešu iz divizije po kojoj brigada privremeno za potrebe primopredaje zaplijenjenog materijala i zarobljenika, ostavlja jedan bataljon u Jesenicama, a s ostalim dijelovima da krene u Kostanjevicu na Krasu...

Zašto iznosimo sve ove citate iz publikacije o 11. dalmatinskoj udarnoj brigadi? Pa zato, da dokažemo da u današnjem hrvatskom društvu ne postoji nikakva volja hrvatskih vlasti do poštuju temeljne odrednice hrvatskog Ustava da su svi građani pred zakonom jednaki i da ratni zločini ne zastarijevaju. Nažalost, zbog uništenja istinske opozicije, ne postoji niti kritična masa u naciji, koja bi bila kadra na izborima zbaciti trulu i pokvarenu vlast SDP-HDZ.

Međutim, dug je i obveza sadašnjeg predsjednika vlade RH Ive Sanadera, ne smo zbog hrvatskog Ustava, međunarodnih obveza koje proizlaze iz odluka Vijeća Europe i Europske narodne stranke, već i zbog toga što je on danas živ zahvaljujući čudu da je u logoru Šentvid kod Ljubljane bio zatočen i njegov rođeni otac ANTE SANADER, koji je pokolj na Kočevskom rogu čudom izbjegao sa još dvojicom iz njegove općine, koje jedine nisu ukrkali u željezničke vagone, u koje su potrпали sve zarobljenike i otpremili ih na klaonicu Kočevskog roga. Inače, iz sela Dugobabe odakle su Sanaderovi, ubijeno je ili poginulo od komunista više od 10 posto stanovništva, a među njima šestorica prezimena Sanader, deseterica prezimena Kulić, sedmorica prezimena Pisac i devetorica prezimena Vučica.

Kaznena prijava je podnesena, policija čini koliko joj dopuste a Mladen Bajić neće maknuti malim prstom dok mu za to ne da mig Ivo Sanader. Dakle, jasno je tko je slijedeći na potezu, jer krv nedužnih vapi iz grobova!